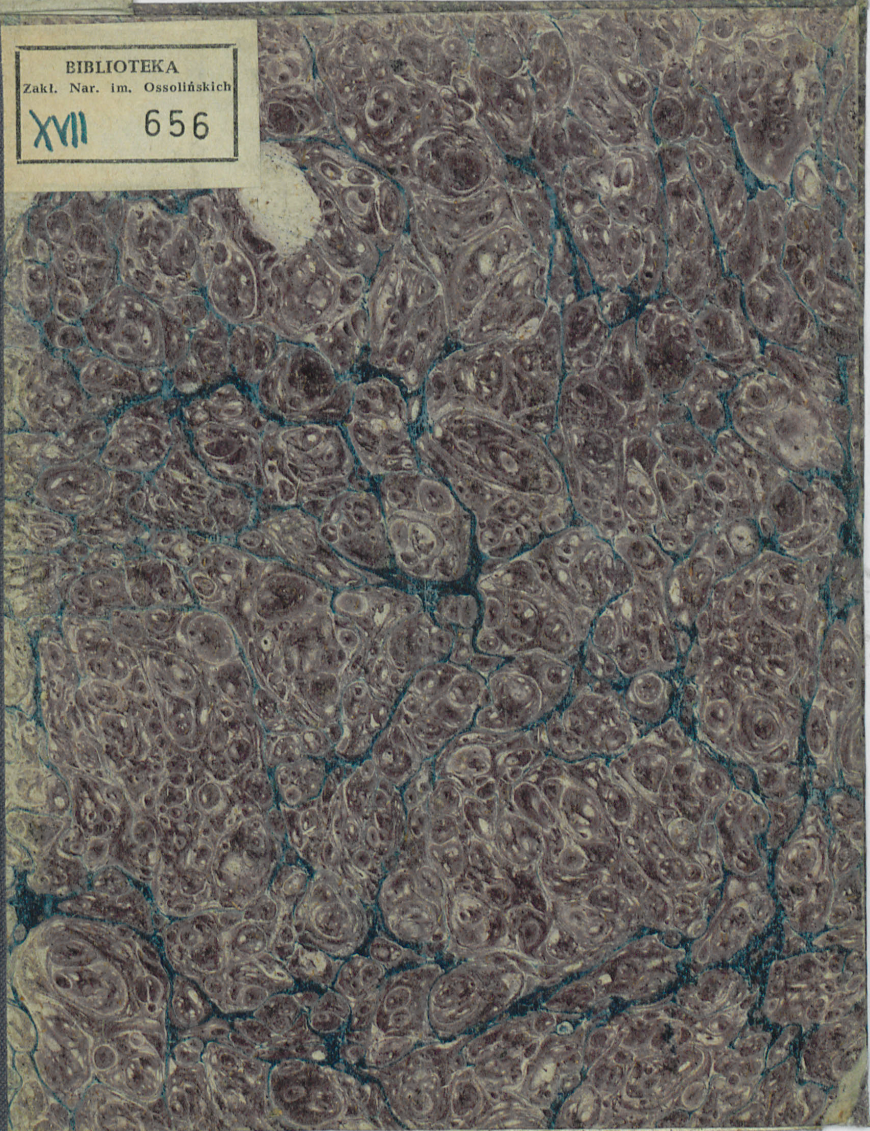

BIBLIOTEKA

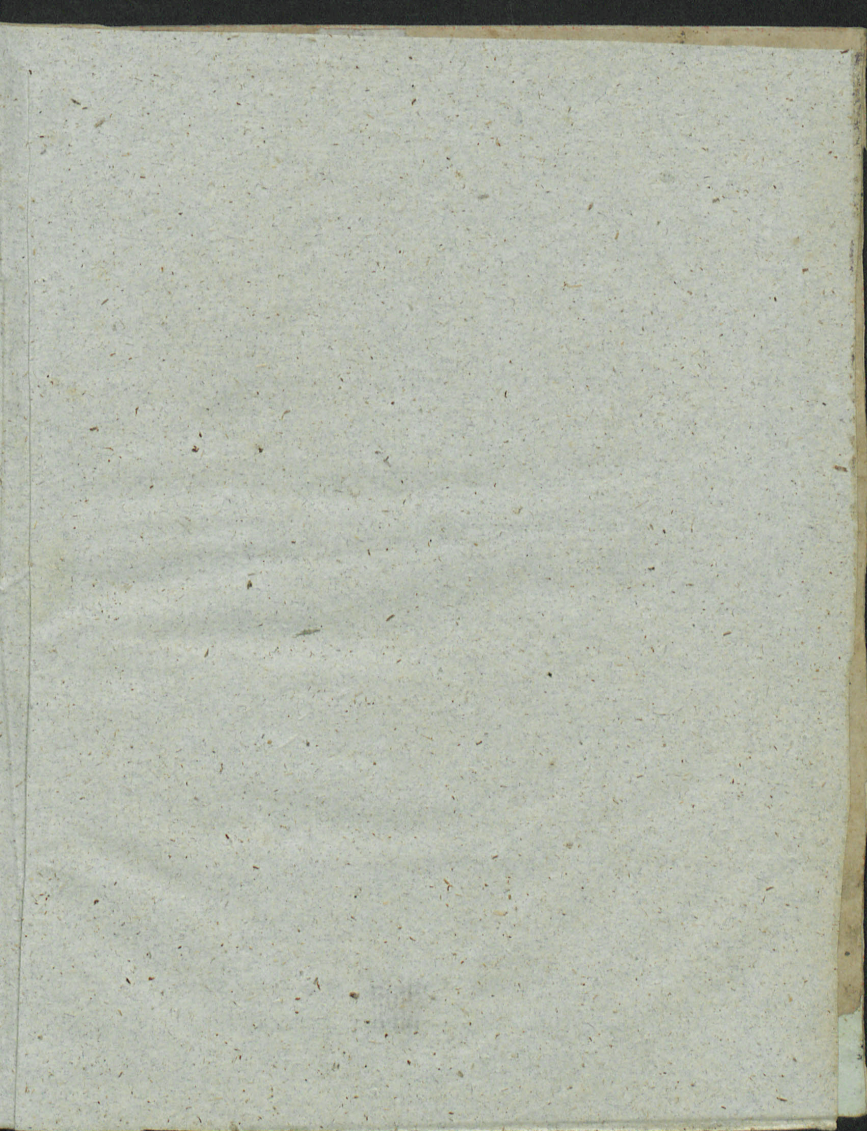
Zakł. Nar. im. Ossolińskich

XVII

656

EPITHALAMIVM

IN NUPTIAS

NOBILIS ET EXCELLENTIS

VIRI, D. IACOBI ARNOTTI SCOTI

Medicinæ Doctoris peritissimi

Nec non

HONESTISSIMÆ ET PVDI-

CISSIMÆ VIRGINIS DIANÆ

SIENKIEWICIAE, IOSEPHI SIENKIE-

wicij viri clarissimi & perillustri Ciuitatis Vilnensis

Ciuis primarij, filia, Vilnæ celebratas.

A

PATRICIO ABIRCRVMBEO

SCOTO EIVSDEM SPONSI

NEPOTE, GRATI ANIMI

testificationis ergo, scriptũ &

oblatus.

6

VILNÆ,

Apud Ioannem Karcanum, Anno D. 1609.

N V N C V P A T O R I V M .

ORpheus Eurydicen sibi fadere iunxit vt arcto
 Connubij, est varijs dotibus auctus Hymen.
 Certauere suo donaria pandere Vati
 Auriuaga volucres quadrupedumq; genus.
 Blandisoni memores meleos nemorisq; canori
 Vectigal merita contribuere lyra,
 Ipsæ etiam cautes choreas agitasse feruntur.
 Dum Citharam genitor mouit Apollo suam.
 Ipsa etiam genitrix sacra connubialia Nati
 Atq; suum ornauit Calliopea Nurum
 Hæc dienkwiciam tibi docte Iacobe Dianam
 Iure maritali lux Hymenæa iugat.
 Nulla tibi genitor, genitrix fert munera nulla
 Hunc mors, hanc regio disita ferre vetat.
 Interea volucres tibi verno carmine plaudunt
 Ac decorant epulum connubiale feræ
 Spontè tibi fundit reuirementia germina tellus
 Et florum varias dat Zephyritis opes.
 Experiens es vt Herbarum, Medice optime, vires
 Se tuto in thalamum flos dat & herba tuum.
 Sed nec Apollo suo, tibi abest, medicator alumno:
 Illius nec abest casta Diana soror.
 Ille fide Aonias mouet ad tua festa Camœnas.
 Ad choreas Dryadum concitat ista chorum.

Laudis

XVII - 656

Laudibus ille suum numerosis ornat alumnus,
Carmine Dianam comit & illa suam,
Neu de gente, domouie tua, nullum esse querare,
Sume tui placidus tenue Nepotis opus.
Tenue Nepotis opus, tamen in quo clara tuorum
Mentio maiorum fit celebrisq; domus.
Omnibus ut placeam, (tibi fat) nec spero nec opto,
Sors hæc Orphææ contigit vna lyrae.

ARNODIA NEOGNAMICA.

Non Citherea canam laudatæ præmia formæ
Laomedontæo iuueni data, plena pericli,
Plena sed exitij, docuit velut exitus ^{ingens}
Ingentis patriæ, Doapum quæ passa decenne
Obsidium; ruit excidio: concidit in ignes.
Arte tuâ, tua Phœbe canam, placidissima dona,
Stat quibus Arnottum tibi condecorare iacobum,
Morborum domitrix, Phœbæa scientia clarum
Quem facit in Lithauis, patriæ quas antehabet oris,
Doctor hic Arnottus mihi carmen auunculus esto,
Quamq; thori sociam sibi iungit eburna Diana
Phæbe faue tua visa, tuâ dum pace rec ludo,
Arte tuâ, teq; ore refert Arnottus honoro
Nomine & oris honore tuam Diana sororem,
Ver erat, ut Phœbus Phrixæo vellere fulgens,
Vidit ab Acropoli vlnæi in vertice montis,

Regia magnifice renouata nitescere tectas
Tecta Polonorum Suecanorumq; Monarchæ
Regificis reparata opibus; propè Delia fratrem
Lassula venatum, Nymphis plaudentibus infra,
Et faciles choreas melos & modulabile, sedit.
Cuncta Gedrotiadæ vidi hæc e' Præfulis aula,
Seminij Samogitiacæq; altrice iuuentæ,
Vilnensi quam Vilna fluens dispexit ab arce,
Vilna petens Viliam iunctæ cognominis vrbi.
Multa hîc inter se vario sermone serebant,
Virgo potens nemorum, medicorum & præses Apollo.
Artificis canit illa manus, laudatq; fabrorum
Ingenium, spolijs nemorum laterumq; paratu,
Condere qui norint, & edaci tempora lapsa
Arte pari norint reparare palatia regum,
Præstare & quicquid terit inuidiosa vetustas.
Phœbus adhæc; sunt hæc soror; est sua gloria fabris
Non tenuis: labor est operosus; & ipse laboris
Ingens, qua patet hæc tellus habitabilis, vsus.
Coctilis est muri, nemoralis & arboris ingens
Commoditas homini: nec ei laze & arce latenti
Officit hostis atrox, nec obest iniuria cœli.
Ars mea sed maior. Mea sunt inuenta sed omni
Commodiora homini, quibus integrat ille salutem
Tabæ fatescentum, quibus & sibi prorogat æuum,

Bludens

Illudens avidis abrumperè licia Parcis.
Scilicet est medicina meum cœleste repertum.
Herbipotens opifer dicor : medicæq; peritos
Artis ubiq; viros Phœbeia corcula dico.
Accumuloq; meæ cultoribus artis honorum,
Qua pollens HOMINI DEVS est homo : muneris auctor
Quo vix maius in orbe dabit, qui cuncta dat orbis.
Seu reuocanda salus homini sit, siue tuenda,
Omnibus ars valet illa locis, valet omnibus horis,
Carnifices morbos, & atrocìa fata repellens.
Principibus placet ergo viris, mundiq; Monarchis
Arte potens vir Apollinea, gnarusq; medendi.
Legibus & medici parent, quibus omnia parent.
Qui maria & terras frænant populosq; potentes,
Subijciunt Medicis se sponte salutis amore.
Non hic Pæonios lubet enumerare magistros,
Quos vel Sigismundi fouet inclyta regia terræ,
Quos vel in Europes alijs clarescere regnis,
Et video & lætor. Mihi non indictus abibit,
Non indonatus, (quando me Pergama Vilnæ
Clara tenent) medicus quo gaudent Pergama Vilnæ.
Huius & ante alios, Benedictus Episcopus vrbis,
Woynarum decus, ac Lithauæ facer vnio gentis,
Gaudet eo, gaudetq; eius sæpè arte salubri.
Nobilis Hectoreo Scotorum sanguine cretus,

Nempè Iacobus hic Arnottus cognomine dictus,
Quem generosa domus genuit Wydmillia, fouit
Maiorum virtus tenerisq; eduxit ab annis,
Quem Clariae artis amor doctrinarumq; cupido,
Et patriæ fines prædulcem & vtrumq; parentem
Cognatamq; domum, mox pubescente sub æuo
Linquere, & immensum maris æquor arare coegit,
Ergo Borusiacis superis Zephyrisq; secundis
Tyro Camænarum, peregrinus hic appulit oris,
Passarides Musæ mox Brunoricumq; Lycæum
Appulsum accipiunt docta pietate colendum
Doctrinaq; pia, qua noxa & noxius error
Mentis abactus erat patefactaq; pectora luci,
Hic sat in Aonia sudasset vt ille palæstra,
More Periclaeo didicisset & ore sonare,
Seu fando iaceret Latium, seu fulmen Achiuum,
Has vt adurgeret grauioribus artibus artes
Italiam petijt, sanctum caput orbis adiuit
Pontificum augustam, Petro ab ipso principe sedem,
Quos penes est animas Christo frænare dicatas
Hic Sophiæ campos lustrauit amænâq; Tempe,
Lustratus causas alta caligine mersas:
Naturæ rimatus opes, penitosq; recessus:
Vnde tot ingenij bona non moritura parauit,
Tot doctrinarum gazas, quas vnda nec ignis

Conui-

Contiolare queunt neq; compilare latrones,
His Latijs opibus ditatus & arte Sophorum,
Tybride posthabito, Samogitica venit in arua,
Quem, simul agnovit cano venerabilis ævo
Sacrorum antistes, quo non vigilantior alter
Nec virtute prior, Litauī stirps prima ducatus,
Melchior, ille Gedrotiacæ lux clara propagis,
Laus patriæ, columen regni, lumenq; Senacli,
Portus egenorum, peregrinorumq; receptus,
Accipiens in eum mentemq; animumq; paternum,
Fouit, & hospitium mensamq; indulxit herilem,
Arcanos solicus calamo eius credere sensus,
Raræ animi dotes, morumq; probata venustas,
Cunctanti dederant Herois amore potiri,
Quantus amor? quæ munificentia Præfulis huius
Vidit vt ingenium genitum ad maiora Iacobi,
Non sine mente mea tacite stimulantis vtrumq;
Impensas illi numerans, Antenoris urbem
Ac Pataui celebres proficisci suasit Athenas,
Quas nuper largo Vlnaci Præfulis ære
Alter vt arte mea catus instruat adiuu
Saxonie Alcida quo non vel Apolline teste
Paonides Italis præstantior alter in oris,
Hic modo gnauam operam dat Fabricioq; docente
Quos o vos memorem Litauī duo sidera cœli,

Pontia

Pontifices duo: tam tenere qui semper amastis
Artium amatores, per quas Respublica floret
Vita quibus regitur, quibus altera vita paratur.
Si quid A ppolinea virtutis in arte, duobus
Vobis hæc Pylios vitam producet in annos.
Quamq; Arnottus habet medicarum industriarum,
(Namq; potestates herbarum vsumq; medendi
Ille scit, & meruit doctorum in signe viorum,
Hercule Saxonia caput impediente, coronam)
Sollicite vestrum deseruiat omnis vtriq;
Neu quandoq; soli velit hic natalis amore,
Linquere Sarmatiam Litauisq; excedet terris.
Effectum dabo, consilijs germana iurabit,
Scotia vt ex animis abeat, dabo loton edendam,
Hic sibi Lethæum potasse videbitur amnem.
Ni qua tibi via commodior ratione probetur;
O soror, hic medicum remorandi in plurima iustra.
Ne desit qui morbis fugas percalleat artes,
Quiq; Machaonia flendos ope mulceat artus.
Qui prælustre genus Fernæo à sanguine ducit,
Hunc repetit genitrix, caro viduata marito
Ioanne Arnotto, quem magnum herosa, Baronem
A wydmill vita, ante diem, flet Scotia raptum.
Wymsius hunc repetit: repetit Pitcairnius heros,
Doctori Arnotto consanguinitate propinqui

Theſeis in eumq; animis & amore paterno
Sex illum ſociæ generis, generiq; ſorum
Nobilibus tædis thalamorum & fædere claris
In patriam reuocant lacrymis, miſſisq; tabellis
Flent deſiderio ſuſpiriaq; anxia ducunt,
Fraterni reditus neq; mente fidelior ægra
Sperauit lenti reditus Eumæus Ulyſis,
Tot neq; vota ſuo ſoluit reor, Icaris vxor
Pro tardè remorante viro, quòt amara, tot annos
Pro nato genitrix, pro fratre dedere ſorores
Vota, & in expleto manantia flumina fletu;
Cum domo Abircrumbeorum, generoſa Baronum
A Murthly domus hæc, auiam dat quippe paternam
Doctori Arnotto: ſecum in lamenta trahebant
Omnem panè Fifam, ditio celeberrima terræ,
Si qua Caledoniæ, Fifa, gente & ſanguine floret
Claro Arnottiadum: n̄ mis indignatur ademptum
Eſſe ſibi hunc, æuumq; meas agitare per artes,
Natali regione procul: rata pulchrius eſſe
Hanc operam nauare ſuis, interq; Penatès
Mirari patrios, maiorum inſignia geſta:
Fortiaq; auſa ſequi: charos & ad arma Nepotes
Exemplis eccire ſuis: vt & ipſe cieri
Sat potuiſſet aui, proauumq; inſignibus auſis,
Robur huic animi, dat nomen habere Roberti

Quem, quia nota fides, virtusq; probata, Monarcha
Scotorum inuictus, geminis dedit esse Toparcham
Arcibus. Hunc memor arx Dymbarton, laude sub astrâ
Percelebrans, extollit adhuc, memoratq; sub ipso
Præsidi, perdomitos, pulsosq; à mœnibus hostes.
Sterlinum pariter, tutamine Præsidis huius
Ac valida, se defensam virtute fatetur.
Laudibus ex istis sibi nil fortuna, Roberto
Omnia fert proauo, victam sese asserit vltro
Hostibus euictis. Quid aut monumenta reuoluam
Cuius adhuc meminit Faclondum nobile, vires
Sylua relaxandis animis regalibus apta,
Cui præerat. Celebrat simul huius Martia corda,
Quam regie assidua fautrix aspergine Tethys,
Crellia, & Herculeum pectus mirata, sepulchro
Condidit eximio: ceu priscam ab origine gentem,
Arnottorum ea pænè omnem conseruat humatam,
Ora super tumulis & fortia facta virorum
Ostentans, ea subiq; monens æquare nepotes.
At quia par opus est, nisi me sententia fallit,
Profligare hostes & atroces pellere morbos,
Immo hoc maius opus: manibus quia scilicet hostes,
Viribus ingenij morbi morteq; domantur.
Degenerem arguerit nemo mihi iure Iacobum,
Quin fortem hunc memorem, patrijs qui fortiter oris

Tam diuturnus abest, canæ pietatis & eius
Relligionis amore prius quam Scotia semper,
Expertem erroris, certamq; salutis, amatat,
Quam prius Helueticæ noua scisciret orgia Sphyngris,
Ditatis gryphis, & inani ænigmate lusa.
Sed non Propatrum mouit noua secta Iacobi
Pontificem hunc florens regio Calouidia nouit
Constanter tuitusq; pedum, bifidamq; coronam,
Romanamq; fidem, pronepos imitanda Iacobus
Tanti exempla viri rara pietate sequutus.
Dignus ob id Litauis quem confoueamus in oris.
O germana modum caussamq; effinge morandi.
Tunc sic orsa Diana loqui, si vera fatebor,
O germane, vir hic tam nostrum vtriusq; fauorem
Quam cuiusq; boni, virtute, vel arte, meretur.
Dignus quem secum regio Lituana moretur.
Relligionis amor validissima caussa morarum,
Sed quia non solis pietas & numina diuûm
Lituanis colitur, genus irresolubile vincli
Huic plectendum: alia relegatur compede, quamam
Hic rogat. Illa refert; qualem parat ipsa Proshymna,
Et Cypris, & Cypridos fabricatur amata propago.
Phœbus adhæc; soror, hoc equidem meditabar & ipsum,
Sed quam sat dignam queat huic dare Vilna maritam?
Mecum, ait illa, sit hic labor, hæc mea cura sit, hic me

Dignus erat, fateor, sed ineluctabile votum
Me sed in occidui iuuat, vt sit, cura pudoris.
Faxo tamen, factumq; puta, lætetur vt ille,
Arnotus tuus, ille cliens vxore Diana.
Suspicit arridens hic ora, fororis Apollo,
Mitte iocos, inquit, tum: me germane iocari,
Reddidit illa, putas, me seria rere loquutam.
Arnotto iungam propriamq; dicabo Dianam.
Vnica Vlnensi reperitur in vrbe Diana
Nec formæ, nec stirpis egens. Genus illa: paternum
De Lithalo, maternum Italo de sanguine ducit.
Quis Sienkiewiczij, quis nomen in vrbe Moraris
Nesciat, Euganeos super Adriacumq; leonem
Tam decantatum, super Vrsæ Erymanthidos astra
Nota fides vtriusq; domus, spectataq; virtus
Per quam nobilitas & laus genuina paratur.
Notaq; dexteritas parere & bona parta tueri.
Natarum probitas decus horum insigne parentum.
VIRGINEA & senior gaudet soror ANNA marito
Pro numero Charicum, thalami sine lege super sunt
Maxima quas inter magno focianda Iacobo.
Iamq; fides, fideiq; index data dextera vtrinq;
Se Ganymedæis tuus axis vt intulit astris
Versus Hyperboreum reflectens effeda mundum
Et rata pacta manent ritu firmanda iugali,

Solen

Solenniꝫ fide, sacra ara & flamine coram,
Frater vbi quintam lucem referaris lūnij
Solennem lucem sacram Triadiꝫ supremæ,
Auspice quā ordiri læti solet ominis esse.
O properato dies lætissimus infit Apollo
Est iuuenum primis Hymenæis lunius aptus.
Quam me sæpè latet, licet omnia pæne videntem
Quam me sæpè latet latebris & in ossibus imis
Incitus ignis amorꝫ hominum, quo mutua corda
Sufflamant & coniugij noua fædera iungunt
Tum soror harum equidem fueram bene conscia rerum
Ad nutus Erycinna meos & Cinxia luno
Arnotto hanc sociant, præstanti corpore Nympham
Hanc ego præ reliquis vt amaui ita & hocce marito
Dignandam volui, hanc ego suauiter ipsa, solutâ
Matre, secundau partam, ipsa soloꝫ cadentem
Excepi, fouiꝫ sinu, denomine nostro
Nomen habere dedi, dixiꝫ; vocere Diana;
Cresce viro, quem frater amet pater eius Apollo,
In quo stirpis honos & opima scientia certant,
Non huic lacteolasue genas, vel eburnea colla
Comere cessauî, non crinem tingere amomo.
Nec vanus labor; exiluit mihi dulcis imago,
Suggestuꝫ comæ, frontisꝫ nitentis honore
Villiadas premit ac præit hæc Diana puellas,

Quantum egomet vel Hamadriadas, vel Oreadas exsto.
Huic morum probitas & gratia mixta pudori.
Huius in ore Venus, prudenti in corde Minerua.
Scilicet hæc operum tenuis studiosa Mineruæ,
Observans vultus charæ, monitusq; parentis,
Siue pijs velit illa operis impendere tempus,
Siue ministerijs solitis domitiuè gerendæ.
Fortunate virum pacta qui coniuge tali
Post aliquot victor luces Arnotte fruæris.
O properate dies Arnotto currite luces
Phœbus ait, sit o hic fœlix Hymenæus alumno
Ipse meos spargam radios Lituana per arua
Mitius, vt vireant, vt eat formosior annus
Dum formosa meo Diana iuganda Iacobo.
Flent blandi Zephyri: reprimat sua flamina Caurus
Ne teneræ lædant nitidissima brachia sponsæ,
Arboribus redeant frondes, & gramina campis.
Ante rosæta diem dent & violaria flores.
Fronde noua domus vt decoretur & hostia sponsæ:
Prata ferant herbas, frutices ferat hortus olentes.
Fragret odorifero thalamus genialis anetho.
Flore thorus vario, spargantur compita flore,
Tempora flore nouo sponsæ comitumq; nitescant.
Gaudeat ipse meam laurum subtexere myrto
Sponsus, Acidalea. Quacunq; vel ipse vel ipsa.

Fert noua nupta gradum, rosa sit, roseumue prematur.
Iamq; videre diem videor, qui conditus albo
Vellere Parcarum, facer his tantis Hymenæis,
Irradiabit huic longè lætissimus vrbi,
Conuentu procerum eeleberrimus. Vndiq; cerno
Compita compleri, ruere vndiq; Vatis ad ædem.
Conspicor agniferæ tantæ ad spectacula pompæ,
Nobile coniugum vbi par arcto adamante ligatur.
En vocat æthereum supplex Symphonia flamen
Ductilibusq; tubis, fidibusq; remissa canoris,
Organicisq; modis; vox affonat omnibus vna.
IACOBVM ARNOTTVM SIENKIEWICIAMQ. DIANAM
IUNGAT IN ABRVPTIS ^{concordia} LONGA CATHENIS.
Vix ea Phœbus, vbi excepit viridario in imo
Nympharum chorus, huic modulos præeunte Diana.

MELOS NYMPHARVM.

Dianam Charites dicite nubilem,
Arnottum iuuenes dicite nobilem.

Casta est illa Dianæ,

Hic dilectus Apollini.

Vos gratam labijs, fronte, genis, coma

Addictamq; sacris ac timidam Dei:

Cuncti exemplar honesti:

Ad sceptrum genitam domus.

Vos

Vos vates totidem tollite laudibus
Formam artemq; nitet, qua vir Apollinis,
Insignemq; Baronum
Scotorum celebri satu
Æuum proroget his poscite Cinthius,
Viuant Pæoniæ non opis indigi,
Multâ prole secundet
His Phæbi soror obstetrix.
Morborum nocuas hic vir Erynnias
Pestemq; à populo, & principibus vitis
Pulsas Orcadas ultra
Vestris motus aget choris,

ODARION AD S. S. TRINITATEM.

Svmme rex author thalami iugalis,
Iunij nonæ tibi luce festa

Thus nouant, ac te, Deus o triformis
Auspice iungunt.

Nobili Arnotto placidam Dianam

Sint o hæc faxis sacra Nuptiarum

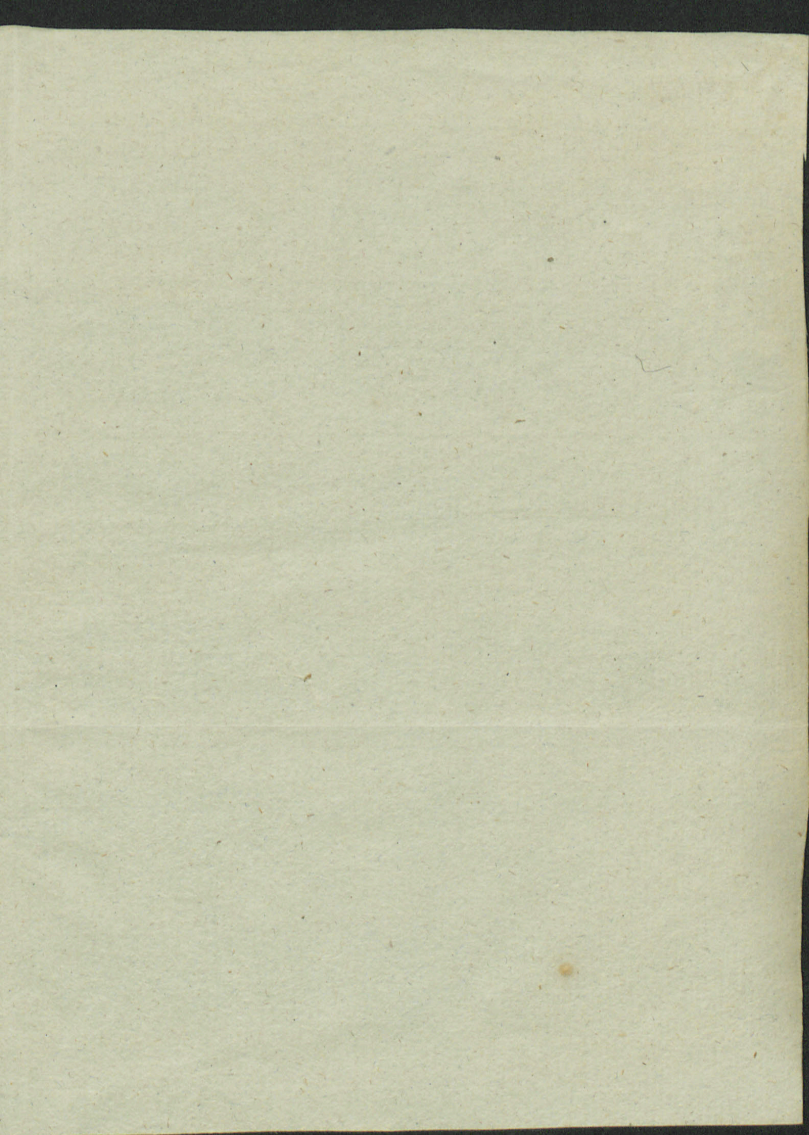
Ominis fausti, facili & secundes

Ora fauore.

Patricius Abircrumbens
Scotus.

8107
23

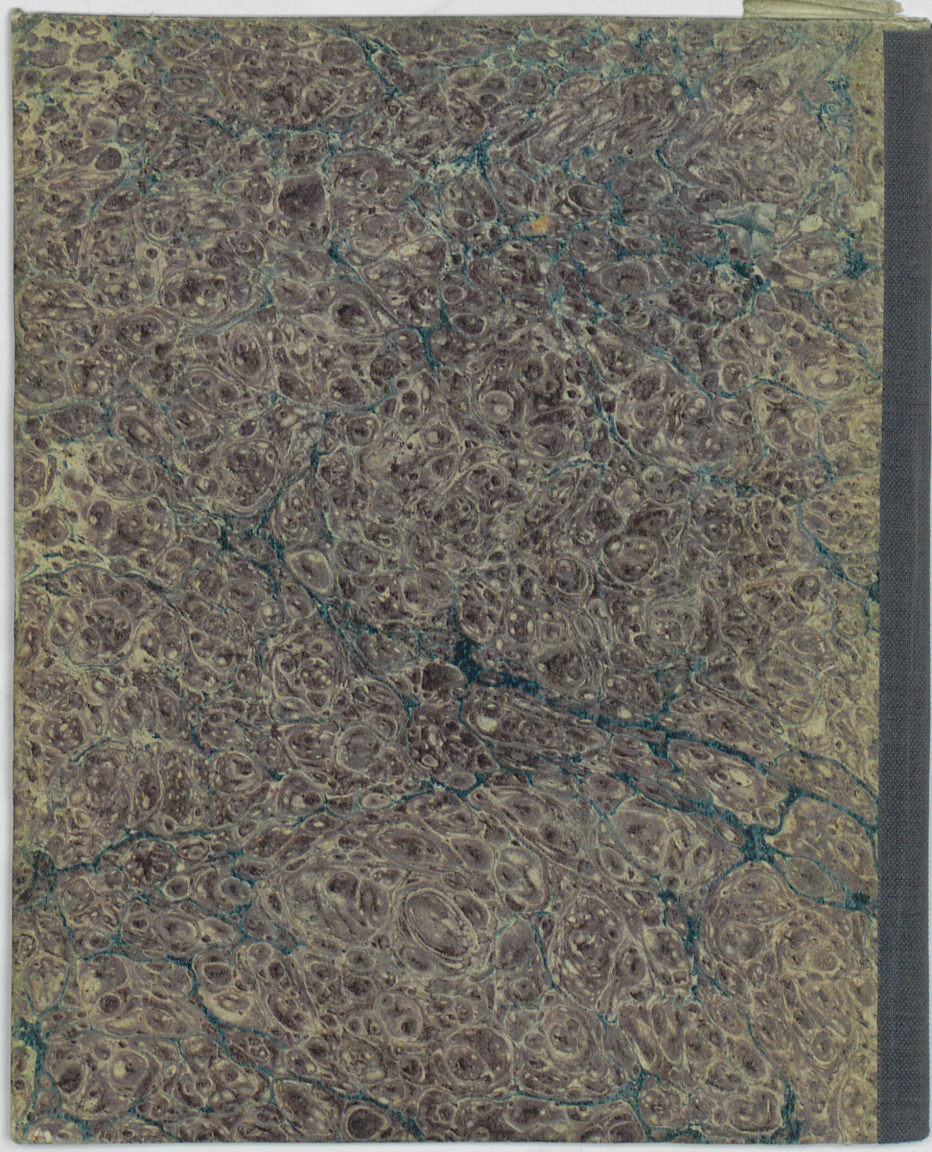

2.

8107

23

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.